

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

در مطبع نظام آباد کابل مطبوعه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
 سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَآحِبَائِهِ أَجْمَعِينَ
 وَعَلَى مَنْ جَدَّاقِي تَبَعُهُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ بِدَرِازَانِ
 سَيَاوِيهِ احقر العبيد رضی الدین ابو النخیر محمد بن عبد الحیة علیه الله
 بطبقه المبدیه بکامین احقر افند کرده طریقه فواندن حزب البحر
 و اجازت اعمال آنرا از سند المفسرین زبده العلماء را ربانیین +
 القائق بالعام والفصل فی الاتفاق مولانا الحاج محمد اسحق
 ادام الله فیومناه علی المستفیدین الی یوم الدین وایشان
 افند کرده از چند اکابر زمان نخستین از عبداوری خود مولانا

شاه عبدالعزیز و ملوک و ثانی از قاضی سنار الله نقشبندی
 مجیدی یانی پچی که در اعمال حزب البحر عامل کامل بود و نزد
 حرمه سنی کمال و وظیفه نویسش میداشتند و او شان بیسنی
 قاضی حماد بن مویون افتد کردند از مشرفین الهمی و مطرح
 و نوار متاخری شدند از حسن الدین حبیب الله بن محمد مرزا جاجان
 رانده فلان رشاده علی رسول الطالبین و او امیر کاهه الی
 یوم الدین پس بدانکه این حزب در اصل منسوب است
 بشیخ عظیم القدر ابو الحسن شاذلی و باید دانست که این
 کنیه شاذلیست و نام شان علی بن عبد القدر است و وقت
 شان در سال ششم و پنجاه و شش است قریب شان در
 ملک عرب و رنجیده بآنکه نقاشات قتل کرده اند که شیخ ابو الحسن
 شاذلی در جبال قاهره بود و ایام حج نزدیک سیه بود و آنجا
 باران خود را فرمود که از جانب غیب اشاره فرستد بآنکه

اسال حج گزاری غیر مرکبی طلب کنید این هر چند طلب کرده
 یافتند الا مرکب پیر نصرانی بهمان مرکب سوار شدند
 چون باوربان بر داشتند و از عمارات قاهره گذشتند
 باو مخالف و ندین گرفت و یک جمعه نزد یک قاهره چوبی که
 جبال قاهره بنام می آمد توقف افتاد مگر آن زبان طعن کشاوند
 که شیخ سگیور مرا اشاره حج شده است و وقت نزد یک سید
 و ما اینجا و باو مخالف افتاده ایم شیخ بشنیدن این کلام و قلین
 اتفاقاً و قیلوله بود که باین عالم گشت چون تابید ار شد
 این دعا خواندن گرفت و رئیس مرکب فرمود علی برکت افتد
 تعالی باوربان برد اگر گفت اگر بردارم همین ساعت باوربان
 مرکب ابقا هر و باز رساند شیخ فرمود بردار و عجیب صانع
 الهی را تماشا کن آخر کار باوربان برداشت پس باو موافق
 بقوتی شروع شد که ریش تو را میخ میخوانند کشاد

نیکو کار بزرگوار و بیست تمام بهائیت و سیر و مقدمه مبارک
 رسیدند پیشتر سیر نصرانی مسلمان شدند و آن بزرگوارانی شبانه
 بخواب و بیکه شیخ با جماعت عظیمه به پشت سیر و مسکن
 همراهِ سیر و مدخواست که در پی آنها و و ملا که زجر کردند که تو
 اهل این نیستی صبح آن نصرانی هم مسلمان شدند و رفته رفته حساب
 مقامات عالی گشت و اهل آن ناحیه با وفورت میبستند انهن
 در شهر و شنه اکبر و روستا و پشت و پشت هجری فقیر را بواسطه
 از مصنفات حضرت شیخ ولی الله قدس الله سره
 که شرح حرب البحر را تعقیب فرموده اند بطور در آمد شیخ
 اسناد اجازت خود بس عالی و صمیم نوشته است -
 حَيْثُ قَالَ شَافِعِي بِإِجَازَةِ حَزْبِ الْبَحْرِ شَيْخُنَا
 أَبُو طَاهِرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْكُرْدِيُّ الْمَدَنِيُّ
 قَالَ قَدَّمَ حَزْبَ الْبَحْرِ عَلَى الشَّيْخِ أَمْدًا الْخَلِي

وَأَجَازَنِي بِهِ رِثْقِي سِرًّا أَيْتَهُ وَاجَازَتْهُ عَلَى شَيْخِهِ
الشَّيْخِ عِيسَى الْمَقْرِي وَهُوَ أَخَذَ عَنْ أَبِي الصَّاحِ
عَلِي بْنِ عَبْدِ الْوَاحِدِ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبِي أَلْبَانٍ
أَحْمَدَ الْمَقْرِي عَنْ عَمِّهِ سَعِيدِ بْنِ أَحْمَدَ الْمَقْرِي
عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ الْجَلِيلِ النَّبِيِّ
عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي الْفَضْلِ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ
مَرْوُوقٍ الْخَفِزِيدِ عَنْ أَبِي الطَّيِّبِ بْنِ عَلَوَانَ
السَّعْدِيِّ عَنْ أَبِي الْحُسَيْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ الْبَطْنِيِّ عَنْ أَبِيهِ
أَبِي الْعَرَبِ تَوْمَانِ بْنِ سُلْطَانَ خَادِمِ الشَّيْخِ
أَبِي الْحَسَنِ الشَّاذِلِيِّ عَنْ الشَّيْخِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ
ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْجَبَّارِ الشَّاذِلِيِّ وَابْنِ
أَخَذَ الشَّيْخُ أَحْمَدَ التَّنَاجِيَّ عَنْ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي
عَنِ الشَّيْخِ سَالِمِ بْنِ السَّنْدِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ النُّجَيْمِ الْغُبَرِيِّ

عَنْ شَيْخِ الْإِسْلَامِ زَكَرِيَّا بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنِ ابْنِ الْعَدِيِّ
 ابْنِ الْقُرَاتِ عَنِ الْقَاجِ عَنِ الْوَعَاءِ بْنِ عَلِيٍّ السَّكَنِيِّ
 عَنْ أَبِي الدُّنْيَا التَّمِيمِيِّ عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ السَّكَنِيِّ عَنِ الشَّيْخِ بْنِ
 عَطَاءٍ اللَّهِ عَنِ الْوَعَاءِ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدٍ السَّكَنِيِّ عَنِ الشَّيْخِ
 الشَّيْخِ عَلِيِّ الشَّاذَلِيِّ وَتَبِعَ حَضْرَتُ شَاهِدِ وَلِيٍّ أَمْدُ قُدْسُ
 نُوْشْتَه است که فقیر او و حزب البحر اسادی و گریست
 سوامی این اسناد که قائم گردانید فقیر او و شام شیخ ابو
 شاذلی و بطلی که قبله همت شیخ بود متوجه ساختند و به نسبت
 شیخ متلبس کرده بجزاج او بر آوردند و حزب البحر را بنزد
 کتو ساختند برای مشاهد و صنع اعلیٰ شعب تعلیقته هنی
 و هنی اخذت و نفسی کانت فی عطاء حمدی
 پس یک دفعه علوم بسیاری از کتو مشهور گشته و رفعت
 تحریر هر چه محفوظ ماند نوشت غرض که شیخ قدس سره

در جمیع علوم بسیار که بر وی نازل شده بود در فواید بسیار
 بتفصیل نگاشته بود لیکن چون تمام آن علوم در غور فہم و استماع طائے
 مومنان نبود و اکثری در غور فہم بود و غرضی مقتد بہ ہر یک
 بدان تعلق نداشتہ کہ از این فقیہ از ان کتاب فوائدی
 کہ بہر خاص و عام نفع رساند القاط نموده درین اوراق نوشتہ
 و ہر کہ خواہد کہ بر تمامہ آن علوم و معارف الطلاع حاصل کند
 بہ ہر جامع حضرت شیخ قدس سرہ رجوع نماید و المسؤل
 من اللہ التوفیق فائدہ شیخ در جامع عاشورہ از مقدمہ نوشتہ
 کہ معنی دعوت ملکیت آنست کہ داعی متشبہ شود بملک کہ سفلی کہ
 در میان آسمان و زمین تصرف میکند و داعیہ را و بنماط گیرد
 بوجہیکہ مناسب است بدواعی ملکیت بوجہیکہ مناسب است
 بدواعی بہائم و داعیہ ملکیت را تقویت کند بتلاوت اسماء و آیات
 کہ بطریق تفویض دلالت کند بر ربوبیت آن داعیہ بالجماعہ پنجہ

در شریعت اگر کرده اند بر روز جمعه از غسل نهی است
 و استعمال طیب و بویگر سبک که تشبه ایست از اعتکاف و با
 و در روز مشغول بودن و نماز نفل گذاردن و فرزند جمعه با جماعت
 عظیمه گذاردن از قبیله تشبه بلامکه است و نیز نوشته
 که این فتیله معلوم شده که در وقت اول طلوع صبح نماز
 اما اشارت قابل صبح شمسین و چشم را بآن نورزد و ختن
 و یا کف دست را بر بارگشتن کیفیت تکبیر اوقات سید و اما
 نفس امی نشانده و تیرمی از فضول نداشتن و اختیار اخذ و تطیفه
 سبک بر سجد و باز اجابت نفس و در بودن و خیره جماعت
 در غایت گذراندن تشبه بلامکه را پرورش میدهند و از اوقات
 اجابت نفس لیل و وقت طلوع صبح تا برآمدن آفتاب
 و وقت زوال شمس و وقت غروب و اوقات عشره اخیره
 و ساعت مرجه و جمعه و لیلة البرة و عشیه عزه اقتدار کردن

و بعضی اهل دعوت اوقات نجومیه را اعتبار کرده اند و مختار
همان است که اول گفتیم و از هیئات شمار خوش منزه و درختان
شمر و ماخر کردن بعبادت مشتری مناسب است و طیب
بنانی بعبادت زینب و ترب است و خاک مقبره طای قدیم
و پر طپور و مشی شش گرگین زبل نزدیک خون غروس جلود
سبحان و لحیم فحول بهائیم هر پنج متواخی فائده شیخ صباح
ماوی عشر از مقدمه نوشته که بعضی خواص حزب البحرین فقیر
بنور توفیق دریافتند و بیان طریق استعمال آن بر وجه کلی
مکرم حزب البحر در اکثر اعمال تفریقیه جاریست اما طریقه آنست
که پیش از رفع فقر که مناسب حاجت اوست بعد از آن بقوت
کن یا شیر آن فقر را بشمرد و خود و ضمیرین تلاوت آن فقر و هر بار که این فقر
بخواند همان صورت در خاطر گذراند و بکار آن فقر و تلاوت آن کلمه
کند شتاد بار یا بیفت بار یا سه بار هر قدر که نفس آفرین شود

و آیتی یا اسمیکه مناسب اوست چهارم او تلاوت کند و ذکر کند
 تلاوت آن آیت یا اسم را بعد از آن حرب را با قدر رساند
 و پاک نیست اگر بعد بعضی مواضع تجلیه کند پس این تا رسیدن
 معین است بر مقتضای فهم و عدم تأثر از دسادس و هفدهم
 و همچنین بسم الله الْعِصْمَةُ بهمین قوائد دار و لقد حقَّ
 القولُ الی ظلم العجائب است از معیون ظلم و همچنین
 بِسْمِ اللَّهِ يَا بَنِي آدَمُ خُذُوا زِينَتَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 احکات اعدا و اضرار ایشان نفی است و همچنین و اطعموا
 الی یجمعون و تسخیر ملوک و اعدا و غلبه در حرب و کشاد
 بسته که بر آن بنظر نمی آید و محسن صعب که علاج آن میسر
 نشود و فتنه بینا الی ملکوت و کشمکش و طلب
 نفقه الغیب و طلب کشف اعراف و طلب انواع کرامت
 مثل شرف بر خواطر و شرف علی الدار و غیر آن در صحت لنگ

الی قَدِيرٌ کَرَامَتِی که مناسب نفقته الغیب است اللّٰهُمَّ
 رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَیْکَ اَمَّا یَدَا تَعْنِ السَّمَاءَ الْاُولٰی بِرَای بَرَاءِ
 حَاجَات و کفایت مهوت در اللّٰهُمَّ کَسِّرْ لَنَا اُمُورَنَا الْخَرِ
 وَ تَالِیْفِ زَوْجِیْنَ مَنَاشَرِیْنَ وَ مَنَاصِیْمِیْنَ وَ مَصْرَبَ الْبُحْرَیْنِ
 یَلْتَمِیْنِ و اگر کسی منسوب عالی باشد که حفظ آداب شریع
 با نوال متغیر شود چنان بیت را اکتار کند و برای گریز غریه حقّ قلنا
 هُوَ یَحْمِلُ لَیْمًا یُحْمِلُ سَدًّا اِلٰی یُحْمِلُ وُنَ وَاَسْکَاتِ اَهْلَ مَسْکَاتِ
 و لفظ هم جمع است لایقته همان و مرز از آفات و زوان و
 ظالمان و یَسُو اللّٰه بَابُنَا و برای دفع چشم زخم و سحر
 و مهت اهل بهم در سِتْر الْعَرْشِ و طلب علم لدنیه در
 حَوَائِجِ الْمَلِ الْکَنْبِ و دفع سموم و اوجاع و یُسْمِعُ اللّٰه
 الَّذِی لَا یُضَرُّ و ایتام دفع روت و رجعت و یس جوید و قوم فقر
 و انقراض و لا حَوْلَ و لا قُوَّةَ و برای سموری باغ و خانه

وَحَقَّتْ وَادَّ الْأَرْضُ مَدَاتٍ وَالْقَتَّ مَا فِيهَا
وَتَحَلَّتْ سَهَابًا رَوَاهُ مَرَّانَ زَن وَم كَن وَ بَرَامِي عَيْنِ مَنَافِ
وَسَبَّ لَنَا وَ تَدَارِي قَوِي الْأَرْضِ اِنْ بِهَيْتِ طَوِيلِ الْبَلَدِ
اِسْتَكْرَامِ جَزْمِي وَ اِنْ مَوْقُوفِ بَرْفِ مَن سَامِعِ يَكْذَارِ مِ
وَيَنْزِلُ شَيْخِ قَدَسِ سِرِّ نَوْشْتَه كَه مَن تَعَبِ يَكْنُمِ اِنْ كِيكِه وَ اَوَّلِ
وَ اَخِرِ حَرْبِ الْبَحْرِ اَعْتَصَامِ وَ اَقْتَتَامِ مِيخَوَانِدِ وَ اِنْ جِهَتِ كَسْرِ قُوْتِ
بَعْنِ حُرُوتِ بِلَالِيهِ اَوْ عِيهِ جِهَالِيهِ مِيخَوَانِدِ نَسِيْدَانِدِ كِه شَيْخِ اَوْ جِهَتِ
اِتْسَاعِ عِلْمِ خُوْدِ مِمْلِيْنِ وَ اَرْتَبِ رَاخُوْرِ عِمَايَتِ كِرُوْدِ اِسْتِ
اِبْتَدَا مِيكِنْدَانِ يَا اَعْلِي يَا عَظِيْمُوْ وَ اَقْتَتَامِ مِي نَسَا يَدِ بَرِ
حَسْبِي اللّٰهُ وَ بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ مَوْجِبِ هَرْ كَلِمَةٍ بِلَالِي وَ وُجْدَانِ كَلِمَةٍ
جِهَالِي مِي اَزْدِ اَقْوَلِ لِيَكْنِ اِنْ فَقِيْرَ اَزْ طَرِيقَةِ حَقِيْقَتِ
قَاضِي مَنَارِ اَمْدَانِ لَهْ تَدَامُّ اَعْتَصَامِ وَ اَقْتَتَامِ هَمْ رَسِيْدِ سِتِ

وخوانند ان کلمات قرآنی و اذکار و شایسته مضیعه خوانند
 پس در امتحان مضیعه خوانند و بعد از آن قرائت اجزاء کنند و بعد از آن
 الی ما آتایم المحدثین و قوله تعالى تَوَكَّلْ عَلَيَّ كَمَنْ
 يَتَكَلَّمُ الغفر آمنه الایها وقوله تعالى محمد رسول الله
 و الذی یصعد فی السجده ابانا ناجحاً خادماً راشداً
 مسشاً من ضحاً طاع غفاق لکل من
 وها یا رب سجد و یسوی لا یستقیم علینا یا رب
 یتیم الله الذی یخیر الایمین یا علی یا عظیم یا حلی
 یا علی و انت ربی و علیک حسبی فینعم الرب
 ربی و نعم الحسب حسبی یتیم من تشاء و
 انت الغنی رب الذی یوفی کلاً کما علیک بسمی و سبی
 کلامی که حضرت علین شد علیه سلام الله در وقت انوار
 غروب بود از او آتش بجهنم علیه سلام گفته که حسین

من علی
 و سبی

عَنْ شَرِّكَانِ عَلَى بَيْتِ كَبَابِي تَرْجَمَهُ اِی بلند مرتبه اِی بزرگ است --
 اِی بر د بار اِی دانائی سر ار تو پر و د گار سنی و علم تو
 با حوال من کفایت کننده است پس نیک پر و د گار است
 پر و د گار من و نیک کفایت کننده است کفایت کننده پس
 فقرت میدهی هرگز اِی نخواهی و تو غالب هر بابی فائده اگر اِی
 یار تویی خواهی که رعیت با او موافقت کند و مختلف نشوند
 و با او محبت کنند و بر وفق شرع و عقل کار با بنده و آید چنان
 کار اِی او را از غیب باز و باید که برین فقره مواظبت کند
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ
 وَالْأَنْجَارِ وَالْأَنْجَارِ وَالْأَنْجَارِ وَالْأَنْجَارِ
 وَالْأَنْجَارِ وَالْأَنْجَارِ وَالْأَنْجَارِ وَالْأَنْجَارِ
 ترجمه میطلبم از تو نگارم اشتن نفوس خود و جمیع حرکات
 و سکناات که از جو ارح ما پیدا شود و از جمیع

سخنها که از زبان ابرآید و در جمیع داعیه ها و خطره ها که در ضمیر
 عادت گردانده و از فراموشی اعتقادات فاسده و از فراغت
 ترو دات و او با هم که می پوشند و اما باز داشته آنها را از خطا
 علوم غفیه و تاسیر با حکمت که در غیب پتقر است و عوام آنرا
 نمی بینند و نمی دانند فاسده شخصی که از حال نیک ب حال بد
 افتاده باشد مثل بتزیر و فسق و لهو یا مزنی و غمی و ارم و یا مد
 نفس او را بر آگنده دل کرده باشد این فقره بغایت مناسب است
 اکثر تلاوت این فقره او را ازین بلاها خلاص کند فَقَدْ
 ابْتَلَى الْمُؤْمِنُونَ وَ شَرَّ لَوْ زُلْزِلَ زُلْزَلًا كَشَفَ بِهَا
 اَدْبَارُ الْمُنَافِقِينَ وَ الَّذِيْنَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ مَّا كَانَ عَدَاةَ اللَّهِ وَ رَسُوْلِهِ اَلَا كَفَرُوْا رَاَهُ
 ترجمه باین سبب سوال عصمت می کنید که هر کس این اشعار
 عظیم پیش آمده است سلیمان را و جنبانیده شده اند

علامه ابن عربی

بنیادین سخت و سوال عصمت میکنید در آنوقت که میگویند
 منافقان و آنانکه در ولما می ایستادند و عهد نهاده بودند
 ما خدا و رسول او گزیند و او را فایده نداد و فتنه برآ
 سببیه است وقوع مردم در بلا و شمع آن بلا سبب
 سوال عصمت میتواند شد لهذا شیخ بجای اینانکه ذکر آن
 بود که فتنه آورده و عطف و او بر معنی کلام متقدم است
 چرا که وقت ابتدای مومنان و انکار کافران وقت است
 در سوال عصمت را و از آنکه موضوع است برای وقت
 بجای سبب ذکر کرده میشود و فائده نزول این آیه
 در قعه اضراب بود که کفار محاصره کردند پیغمبر علیه السلام
 بمخندق متحصن گشت و در منقطع شد و منافقان
 زبان طعن گشادند و فرشت الهی در رسید و سخی که موجب
 تشویش حال کافران و تقویت مومنان بود و وزیدن گرفت

و آن مصیبت دفع شد شیخ بترک بایه کرد و بحسن الفطن
 بایشه تحول مال خود و مثل حال آتش را میزد و اگر گشت
 قنبره شخصی را که حزن دل و پرانگی فاطر با ویت نفس
 و هجوم خطرات باشد این فقره را با فقره نکات بخواند
 و اگر کند دفع شود و اگر شخصی یارسی را که دوستان او را
 یا دشمنان او را در شان او گفتگو شود برای دفع این غلغل
 این فقره را با فقره فثبت ناد الفریا و سخن نایا البیخرا و
 مبالغه کند و بخواند و وقت تلفظ نماید بصورت
 دوستان و مقالات ایشان یا کند و اشاره رو و ابطال
 بدست نماید و وقت تلفظ و اذیقول المنافقون تا آخر
 صورت دشمنان و مجادلات آنها مستحضر سازد و اشاره رو و
 ابطال کند فثبت ناد و انهم ناکوین فلنا هذا البیخرا
 سخن است البیخرا موسی علیه السلام و بیست

دفع خطرات

التَّائِيهِمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَتَحَرَّتِ الْجِبَالُ
 وَالتَّحْدِيدُ لِدَاكُمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَتَحَرَّتِ النَّجْمُ
 وَالشَّيَاطِينُ وَالْجَنِّ لِسُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَتَحَرَّتِ الْبُاقُ وَالْقُلُوبُ لِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَالسَّلَامُ وَتَحَرَّتِ لَنَا كُلُّ شَيْءٍ هَوْلَكَ فِي الْأَرْضِ
 وَالسَّمَاءِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَتَحَرَّتِ الدُّنْيَا
 وَتَحَرَّتِ الْأَخْيَارُ وَتَحَرَّتِ لَنَا كُلُّ شَيْءٍ يَأْمُرُ بِبَيْدِ
 مَلَكُوتِ كُلِّ شَيْءٍ حَرَبِ بَسْ يَا كَبِيرُ جَاوِدِ رَاوِ سَخِرْ دَانِ بَرَكَا مَرِ بِيَا
 چنانچه سحر ساختی دریا را برای موسی و سحر ساختی آتش را برای ابراهیم
 و سحر ساختی کوهها را و آهن را برای داود و سحر ساختی باد و دریا را و
 پلان را برای سلیمان علیه السلام و سحر ساختی برق چون و انس را
 سرور را محمد صلی الله علیه و آله و سلم و سحر کردی و ان برای ما
 هر و دریا که ملک است و در تصرف است و زمین

و آسمان و دریا همه یک وقت عالم ملکوت و دوریایی و نیار
 و دوریایی آخرت و با و مستغرق و آن بر آبها هر چیز را ای آنکه
 بدست قدرت اوست فرمان روانی همه چیز فائده
 هر چند نیست و اما نام قصه دریا بود و اما جایز است که مراد
 از بحر نشاء کلیه که مشتمل بر افراد مختلف الاثار باشد یا کار
 که موقوف بر افعال بسیار باشد را اوده کنند لهذا در آخر
 لفظ کل بحر و بحر الدنیا و بحر الآخرة آورده فائده داعی را
 باید که وقت تلفظ سخن اینها البحر همان مراد را بجا کار کنند
 مرض باشد یا کار بسته یا حرب بین القومین و عین حرب
 و وقتیکه اطباء از معالجه مرض درمانند و وقتیکه چنان کار
 بسته شود که تدبیر آن نیا بد از کثرت تلاوت این فقره
 لطیفه غیبی پیش آید که فتح بر اعدا و کشادگی کار میسر شود
 فائده تسخیر بحر الدنیا عبارت از آنست که نشاء دنیا از اهم

فائده
 فتح بعد از حاجت
 یعنی کار و کوشش

ملا را علی اثر پذیرد تا سعادت و نیوییه مثل کثرت اموال
 و اولاد و اتباع و محاسب و طول عمر و انس خاطر و الطمینان نفس
 و قیصر امور و سعادت و آید و تسخیر بحر الاخره عبارت
 از آن است که عبادات این شخص علی وجه التمام و صفا
 اعمال او ثبت شود و معطلی آنرا ناقص نسازد و در حقیقت
 از علیین و صورت این عمل در آید و آنرا نمودی و بدین ترتیب
 می بینیم که گوییم **أَعَدَّ لَكُمْ فَلَوْهَ كَهَيْئَةِ سَمِ ابْرَأْتُمْ نَافَا نَكَ**
خَيْرُ النَّاصِرِينَ هُوَ أَفْهَمْنَا نَافَا نَكَ خَيْرُ الْفَاحِشِينَ
وَاعْفُ لَنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاسْتَعْنَا فَإِنَّكَ
خَيْرُ الرَّحِيمِينَ وَارْتُقْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْتَارِقِينَ
وَاحْفَظْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْحَافِظِينَ وَاهْدِنَا
وَنُجِّنَا مِنَ الظُّلُمِ الظُّلُمِ هـ ترجمه یاری ده و باز گیر که
تو بهترین یاری و نهدگانی و بکشای کارهای بسته ما زیرا که

تو بهترین کشتیندگانی و بیادزاران زیرا که تو بهترین آفریننده
 و تهرانی کن بر ما زیرا که تو بهترین هدایتی و روزی و بار
 زیرا که تو بهترین روزی و بندگانی و نگاهدار ما زیرا که
 تو بهترین نگاهبانانی و راهبها ما را و خلاص کن ما را از دست
 ستمکاران فائده و در باب حسن نبات اشجار و ذروع
 و شستن کسیر باید کرد و بر لوح خشب بخط جلی باید نوشت
 و در اعلی مواضع از باغ و کشت می باید گذاشت و بر
 ثمر و خست معین بر برگ آن بصره و ثمر آن باید نوشت
 و برای جمال و قبول و فرج شخص بشک و گلاب بر کاغذ
 نوشته بر سر او باید بست و اگر زن باشد و در صفت محسن
 باید نوشت از انصافها از زرقاق هب لیا صر لک انک
 ریحاً طیبه کما هی فی عیالک و انشروا علینا من
 خیر ان رحمتک و ارحمنا بعبادک الکرامه مع

در باغ و کشت
 و شستن کسیر

[illegible]

از منبر خرد و بلبلش حقیر معجز و بوجود و آید استخوان ریح و خیمه
 و حب است بدینچه قرآن عظیم آید و است و نیست بهیچ
 ای منکر که در معرفت هر چه سبب اوئی سبب نباشد و قنای
 می آید و می رود و بهیچ تعبیر میکند و چون این ریح از یک
 خزانه نیست گاهی از خزانه علم باشد مثل شرافت و کشف
 و گاهی از خزانه قدرت چون فتح خیمه بطلد باب او و گاهی از
 خزانه رحمت چون نفقه الغیب و گاهی از خزانه سعادت
 لوکب باشد و ران ساعت و گاهی از خزانه اندراج قوت
 مثال و ز شهادت مثل شش علی الماء و گاهی از خزانه تجرد و رطل
 مثل نسبت شگرت و تجلیات معنوی که اگر از اولیا رسیدند
 اندر بقیه جمع آورده که خزائن حیات است قاعده این فقره
 قد الح انست که نسبت اکثر آن لطیفه و غیبی است که سبب
 منبر بعد از ازاله اقلها و معنیها اگر در پیا کشفه است

از اولیا و معنیها
 بر سر این فقره

مطلوب باشد چهار کوه بار یا و یا باشد بخواند و سه بار دعا
 حضرت عیسی علیه السلام اللَّهُمَّ رَبَّنَا انْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
 مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
 مِنْكَ وَارْتُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ بخواند
 و اگر فرست و اشراف مطلوب است چهار کوه بار
 يَا عَلِيمُ يَا مَبِينُ يَا خَبِيرُ و سه بار و نازل
 مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ فِي رَحْمَةِ الرَّحْمَنِ بخواند
 و اگر ظهور آثار دعا و حق منظور باشد چهار بار یا عجیب
 خواند بعد از آن سه بار یا عجیب الذین آمنوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَبِزَيْدٍ هُوَ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَا أَيُّهَا اللَّهُمَّ إِنَّا أُمُوتُ نَا
 مَعَ الرَّاحَةِ لِقُلُوبِنَا أَكْبَدَ إِنَّا وَالسَّلَامَةَ
 وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِنَا وَدُنْيَانَا وَكُنْ لَنَا مَبَاحِبًا

فِي سَفَرِنَا وَخَلِيفَتِنَا فِي أَهْلِنَا وَطَلْحَسَ عَلَى وَجْهِ
 أَحَدِ آبَائِنَا وَاسْتَوْصُوا عَلَى مَكَانَتِهِمْ وَكَانَتْ صِيُومُ
 الْمُضِيِّ وَكَانَ الْجَمْعُ إِلَيْنَا وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا
 عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُعْرِضُونَ
 وَلَوْ نَشَاءُ لَمَمَسْنَا نَهْرَهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَأَسْتَأْذِنُوا
 مُضِيًّا وَكَانَتْ جُجُوعٌ بِحَرِّ جَهَنَّمَ بَارِضًا يَاسِرًا
 گردان برای ما کارهای ما را با راحت و در لهامی ما
 و ابدان ما و باسلامت و عافیت دروین ما و نیامی ما
 و باشی برای ما همیشه و در سفر ما و با نشین و راهخانه ما
 و محو صورت فرو و آبر روی و شمنان ما و بگردان
 صورت ایشان را یعنی متغیر الاحوال گردان برجا
 ایشان مانند گذشتن از مقام خود بجانب دیگر و
 نه آمدن بجانب مابعد از ان شیخ تلاوت کرد و آیت ا

و انشاء الله استانی اگر خواهم محو فرود آوریم بر چه پایه ایست
 بر بنیادی طلب کنند از رابین و گویا بهین و اگر خواهم صورت
 گردانیم ایشان را بر جای ایشان پس نتوانند از جایی خود گذشتن
 و بازگردانیدن و آیت ولایت میکنند بر صفت اوصاف حق تعالی
 پس تلاوت کردن این آیت وین مقام بیانی است که کتاب
 میکند بین منتهی و این فقره صالح است که اعیان را از غیب
 و بر علوب انواع آسانی پیدا آید و چون شروع در کاری گشت
 از آن قسم که نیاز و گویا بجز اند و اگر در مجلسی مسائل درین باب و فضیله
 از سنایک ساحت و است واقع شود حق سبحان و اعی باشد و منتهی
 و بانی و بر سر غلبه بکند به بار و طریقت علی و حق تعالی
 که هر چه بخواهد و بجاست خصم نکند و بجاست خصم نکند و بجاست
 و القرآن الحکیم و انما انزلناک علی قلب مستقیم و یزید
 الغنیمه الرزق و لیسنن قوما انما انزلناک و انما انزلناک

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ كَذِبُونَ ^{مُنُونَ} إِنَّا بَعَلْنَا فِي
عَنَاقِهِمْ آفَةً فَبَلَوا إِلَى الْآخِرِينَ ^{فِي كَيْفٍ مُّصَوِّمَةٍ} وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ
أَبْنَيْهِمْ إِسْخَافًا فَتَنَفَّسُوا فِيهَا فَغَشَّيْنَاهُمْ ^{مِنْهُمُ} فَهُمْ يَكِيدُونَ
فِي كَيْدِ الْعَجْجَنِ ^{وَسَعَى الْوَحْيِ إِلَى الْقِيَمِ} وَقَدْ خَابَ مِنْ خُلَافَاءِ
تَحْمِيهِ قَوْمٌ بَقَرَانِ ^{تَتَضَمَّنُ كَيْدَ كَيْدِ} تَوَازَعُوا فِيهِ لِيَأْتِيَهُمُ الْيَوْمُ
فَإِن تَوَدَّ عَاوِدُ فَذَرْ جَانِبَ خَدَائِهِ ^{غَالِبِ} هَرَبَانِ
تَابِتِ رِسَالِي جِهَاتِي ^{رَاكِهِ} تَرَسَّيْهِمْ ^{بِشَدِيدِ} رِيسَانِ ^{إِيْشَانِ} پَسِ
إِيْشَانِ غَافِلَاتٍ لِّقِيَمِ قُرَيْشٍ ^{رَابِتِ} رِسَالِي ^{كِهِ} دَرَمِيَانِ ^{إِيْشَانِ}
رَسُولٌ مَّبْعُوثٌ لِّشَرِّهِ ^{أَسْتِ} هَرَبَانِيَّةٍ ^{وَاجِبِ} شَرِّهِ ^{وَعَدَةِ}
عَذَابٍ ^{بَرِيْزَتَرِ} إِيْشَانِ ^{پَسِ} إِيْشَانِ ^{إِيْمَانِ} ثَنِي ^{أَرْنَدِ} هَرَبَانِيَّةٍ
مَّاسَاخَتِهِ ^{أَيْمِ} دَرُكُونِهِ ^{إِيْشَانِ} طُوقَهَا ^{پَسِ} آنِ طُوقَهَا ^{رَسِيدِ}
بَزْمَنْدَانِ ^{إِيْشَانِ} پَسِ ^{بِزْمَانِ} جِهَاتِ ^{سِرَالِ} كُنْدِ ^{كَانْدِ} مَّاسَاخَتِهِ
پَسِ ^{رُوحِ} إِيْشَانِ ^{حِجَابِي} وِپَسِ ^{رُوحِ} إِيْشَانِ ^{حِجَابِي} پَسِ ^{بِرُو}

پوشانیده ایم ایشان را پس ایشان هیچ نمی بینند تا خوش
 و بدشکل شدن این روها و رسوا و خوار شدن روهای پیش خدا
 زنده و تدبیر عالم کننده و بطلب ز سیده هر که بر داشت
 ظلم را فایده علیا بنیگشته اند که آنجا جَعَلْنَا فِيهَا قُلُوبًا غُلُوبًا
 وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ حُوسِبًا وَخَلْفَهُمْ حُوسِبًا أُنْزِلَ
 برای یاس ایشان از استماع آیات قرآن عظیم مثل حکم
 اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَآزَيْنَ أَقْوَالٍ و اعمال تصدیقیه آن
 انتقال میکند بر تصرف قهری حق تعالی بر سر کاران و مخالفان
 و بستن دست و پا و معطل ساختن ایشان از دیدن و آمد و
 رفت و سعی و مصالح خویش باین علاقه ازین آیات سلسله
 جنبان قهر آبی میشود فایده اگر شخصی بر حنی یا بر کفایتی
 که ملائکه استقامت نفس نباشد مثل خوف و غضب و تقدر
 و حسد و تشویش و اماره و ساداشی مبتلا شود و یا که از کینه

این آیه است تا غافلان و بیهود و مسکین و اگر مالی یا قاضی
 یا استیسی خوابد که در وقت قضا او بیدار نشود و مستقیم و قاضی
 قیامت را در دشمنی خود بداند یا بخود دارد و بیدار نشود و تلاوت
 این آیات را لازم گیرد و اگر شش بخوابد که از میان آمد
 بگریزد و اعدا او را ندیده اند و مستقرض حال او نشوند لکن
 حَقَّ الْقَوْلُ أَنَّا لَكُم مِّنْ حِجَابٍ ۚ وَ نَ ۚ بخواند و بر سنگ زیاده کند
 و بجانب آنجا بر تابد یا بجانب ایشان گفت زند و اگر غلام
 کسی گریخته باشد و خواهد که او را ستیج سازد و این آیات را
 تلاوت نماید یا نام غلام بر ورق نویسد و در جائی که او آنجا
 شب می ماند بیاویزد و یا وردی بگوید و سحر را بموم
 گیرد و در جای که آمد و رفت کسی نباشد یا در مقبره که است
 دفن کند و اگر شخصی بغیر حق خصوصت کن این آیات با
 شَهَادَتِ الْعَبْدِ ۚ مَا ظَلَمْتُ أَحَدًا ۚ بار بخواند و برجامد

فت کند یا بر جانیه او نویسد و در مقبره گویند یا صحرای
غیر معروف و دفن نماید یا بر شمال پاره گویند که از مقبره گرفته باشد
بخواند با جملة اول آیات تا غافلون صورت شالیه آن
به سعادت مشتری مناسبت و آخر آنها تا ظلم بخوست
و حل مناسبت و در جمیع اعمال مشتری و حل این فقره
کار بیستوان فرموده و فائده علماء و خواص چون اشما و آیات
جلالیه و تیسکنند هموزن آن کلمات جمالیه بخوانند
تا نفس داعی پیش از مدعو علیه اثر پذیر نشود اینها این آیات
جمالیه با بدالیه جمع کرد و ظس ظس ظس خمشق
هَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَنُوكَرُ الْوَحْشِ الْيَغْيَاكِ الْوَحْشِ
ر با کرد و دوریاد و حالتی که با هم ملاقات میکنند و در بیان
شان حجاب است یکی بر دیگری تقدیمی نمیکند فائده
درین آیه ذکر آیهی است بر کمال قدرت الهی و صفت هربا

از صداوت تکرار میکنیم هفت بار که این کلمه قرآن مجید
به هفت سورت آمده فائده این فقره در اسکات اعدا
و طلب جاه و شمت پیش امر مؤثر است هفت بار
خوانده بجانب آن مردم رفت کند یا به هفت نکره
و مکرده بجانب ایشان پرتاب شود تا نین الکتب
مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِیْمِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَدِیدِ الْعِقَابِ ذِی الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِیْ
لَهُ الْمُلْكُ الْمُبِیْنُ ترجمه فرستادن قرآن
از جانب فدای غالب و داناست آمرزنده گناه
و پذیرنده توبه سخت عقاب کننده صاحب فراخی
(یعنی کثرت مال و زیادت قدرت) نیست هیچ معبود مگر
وی سومی اوست بازگشت فائده این آیه شریفه
مثل آیه الکرسی جامع صفات الهیه که مؤثر است در کفایت

مهمات و عفو از گناهات زیرا که درین آیه یازده اسم
 از اسماء کمال و بزرگوارند **مُحَمَّدٌ** **مُحَمَّدٌ** **مُحَمَّدٌ** **مُحَمَّدٌ** **مُحَمَّدٌ**
الْكِتَابِ عَافٍ الذَّنْبِ قَابِلٌ لِلتَّوْبِ شَدِيدُ
الْعِقَابِ فِي الطَّوْلِ كَالْإِكْلَافِ لِقَاءِ الْمُصِيبِ
 فایده اکتشاف تلاوت این آیت نافع باشد از مکاره شیطان
 و از سوء چشم زخم و مانند آن و وسیله باشد برای استمطاع
 جود الهی و کفایت مهمات و توسیع رزق و رفع صیبت
 و عظمت و جاه مانند آیه الکرسی چنانچه در حدیث صحیح
 آمده **مَنْ قَرَأَ حَمْدَ الْمُؤْمِنِ إِلَى إِلَهِ الْمُصِيبِ وَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ**
عَيْنٌ يُحْفَظُ بِهَا حَتَّى يُمِيتَ وَ مَنْ قَرَأَهَا حِينَ يُنْصَبُ يُحْفَظُ
بِهَا حَتَّى يُفْصَحَ رواه الترمذی عن ابی هریره رضی الله عنه
بِسْمِ اللَّهِ يَا بَنَاتِ بَارَكَ حِطَّائُنَا لَيْسَ سَقَعْنَا كَهَيْعَتِ
كَهَاتَا حَقِيقًا حَمْدًا بِسْمِ اللَّهِ وَ رَوَاهُ

و سوره تبارک و یوار برای ماست و سوره یونس
 سقن قائم ماست و کلمه که لیکن کفایت مهمات ماست
 و کلمه که ماست ماست ما را از آفات فایده این فقره
 بسیار است بلیغ برای دفع شر مفسد محسوس چون مفسد
 و زودان و شیاطین و ظالمان و اعدای را باید که وقت خواندن
 آن صورت با حاله نور قرآن در خیال خود دار و دوست
 را بگرد خود بگرداند یا بعضا خائستد گرد و استعد خود
 و اگر پیش ظالمی رود و بخواهد که لیکن و مقارن هر حرفی آن
 از دست راست قبض کند و بگوید کفایتنا باز بخواند
 حق و با هر حرفی آن گشتی از دست چپ قبض نماید
 و بگوید خائستنا بعد از آن چون مقابل آن ظالم رود
 هر دو دست بکشد و بجانب او وقف زند
 قَسِيْرٌ كَفِيْرٌ هُوَ اللّٰهُ وَ هُوَ السَّمِيْعُ

التَّكْلِيْفُ مَحْتَرِمٌ بِسُكْنَانِ كَفَايَتِ خَوَامِ كَر وَ تَرَاغُثِ تَقَا سَلِ
 اَز شَرِّ خَلَامَانِ دَاوَسْتِ شَنَوَا وَا تَا قَا بَعْدُ نَزْوَلِ اِيْنِ اَمْتِ
 بَرَامِي بِشَارَتِ اَنْخُسَرَتِ عَلِيهِ السَّلَامُ هِتِ بَا نَجْمِ خَدَايَتِ
 بَاوَمِي مَعَالِمِ خَوَامِ كَر وَا زِ كَفَايَتِ شَرَا عِدَا وَا طَهَارَتِ بِلِ اَو
 قَا مَدْرُ اِيْنِ اَيْتِ اَنْفَعِ اَشْيَا سِتِ وَ طَلِبِ كَفَايَتِ اَز
 شَرَا عِدَا اَكْر وَا عَمِي ذَوْ حِظِّ اَز نَا نِسْتِ بِطَرِيقِ مَعْلُو تَبِيحِ
 اِيْنِ اَوْرُجِيَارِ كِعْتِ سَنَهْ عَدْبَارِ بَخَوَانْدِيَا وِرْ دُوْر كِعْتِ
 وِرْ هِرْ كِعْتِ بِبَاهِ بَارِ وَا كَرِ ذَوْ حِظِّ اَز دُرَا سْتِ يَكَلَرِ كِيَا
 هِرْ رُوْزِ خَتْمِ بَخَوَانْدِيَا هِفْتِ رُوْزِ وَا كَرِ سِيْرِ نَشُوْ وِ بَعْدِ
 اَنْ سِمِ كَا فِ كَيْنِهْ وَا يَزُوْ وَا بَارِ بَخَوَانْدِيَا سِنِ اَلْعَشِي
 مَكْبُوْلِ عَلَيْنَا وَ عَيْنِ اِلَهِي تَا خِطَرِ اَلْاَلِيْنَا
 بِحَوْلِ اِلَهِي لَا يَقْدِرُ عَلَيْنَا وَ اَللّهُ مُنْقِذُ اَرْهَمِ
 حُجُوطِ اَبْلِ هُوْ قُلَانِ فَحْيِدْ فِي لَوْ حِ حُفُوْظِ

ترحیمه پرده عرش فرومشته است بر ما و مراد از پرده عرش
 خود عرش است و چشم عنایت خدا بیننده است بوسی ما
 بهر و خدا قدرت یافته سخاوت شد بر ما بعد از آن شیخ تلاوت
 کرده کریمه وَاللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ وَرَزَقْنَاهُم مِّنْهُ الْآیَةُ یعنی خدا از جانب
 خلف ایشان بایشان احاطه کننده است بلکه این کتاب
 قرآن است با عظمت و رلوح محفوظ نوشته است
 فائده اینجا طلب است بصیغه مجزیه بر حسن رجا و قبول
 فائده این فقره حصار است بلیغ برای حفاظت از معنی
 غیر محسوس چون حضرت چشم زخم و سحر و آسیب جن و دیگر
 سخطه بد که باشد قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا لَّكَ مِنْ آلِ حَمَانَ
 ترحیمه پس خدا استعالی بهتر است از روی نگاهبان بودن
 و او مهربان ترین مهربانان است فائده این کلمه است
 که این را یعقوب علیه السلام وقت سپردن بنیامین

برادر حقیقی بیست علیه السلام برادران علانی بعد
 گرفتن عود و تکلم کردن و انداختن بایره توکل علی الله بعد بر جایست
 اسباب فائده این کلمه البته بسی است و باب حفظ اگر شخصی
 خوابد که متاع او از گرم یا از وزدان محفوظ باشد در هر
 آنرا تکبیر کند یا بر کاغذ یا بر سفال یا بره و از او متاع نکاهد
 و اگر در راه خوف قطاع الطريق یا وزدان باشد یا غافل
 قصد ظلم بر وی کند اگر در نماز ملاوت بشیر دارد و نماز
 بطور صلوة التسبیح بجا آورد و اگر در ذکر لذتی دارد و بکفر بکار
 ختم این کلمه کند اگر تواند یک هفته هر روز هفتین ختم کند و
 بهترین ساعتی مثل نصف شب یا وقت زوال یا عصر
 یا پیش از طالع آفتاب **إِنْ قُلِّمَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ**
الْكِتَابَ وَهُوَ يَقُولُ الصَّادِقِينَ تَرْجَمُهُمْ
 کار ساز من خداست آنکه فرو داور و ده است قلن را

وادکار سازنی میکند نیکوکاران قائم در این آیت تا تالیف
 دارد و نفیفته الغیب و تحصیل نظام سنی و متربی و انجی
 ملذذ نماز این را بهیات صلوة التسبیح سینه بار بخواند و ملذذ
 بذکر بعد و اسم های چهل و شش بار بعد هر نماز بخواند
 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ
 رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ترجمه کفایت کند و من خدا
 نیست هیچ معبود مگر او بروی توکل کروم و او پروردگار
 عرش بزرگ است قائم در علیه توکلت خبر است بمعنی
 انشای صفت توکل و اعتماد قائم در شیخ ابوالحسن در
 خواص حسبنا الله و نعم الوکیل رساله نوشته مسنی
 بالسر الحلیل فی خواص حسبنا الله و نعم الوکیل در اینجا
 در خواص این کلمه و طریق تمسک بآن کتابت و تلاوة
 استقصا نموده و هر چه در حسبنا الله و نعم الوکیل است در حسبی

لا اله الا هو اعلم است بلکه بهتر و موکد تر از آن با جمله این کلمه را
 حفظ از منتهای و طلب نفیقه الغیب و کفایت مهمات و نصرت
 بر اندام کیسای است عجیب تاثیر و ترکیب آن چنان است
 هر حاجتی که داشته باشد بشمار عدد و اسم مناسب آن حاجت
 از این بخواند مثلاً برای حفظ از منتهای بعد و حقیقت بخواند و بگوید
 طلب نفیقه الغیب بعد و در نراق و برای کفایت مهمات
 بعد و کافی و برای نصرت بر اندام بعد و ناقص و علی
 هذا القیاس با جمله بعد هر اسمی که مناسب ب حاجتی باشد
 بآن سو تراست بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ شَيْءٌ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَهُوَ
 بزرگ گیرم بنام خدا یکایک خبر نمیکند با نام او چیزی از منتهای
 در زمین و نه در آسمان و او است شنوایان و اقامه و این
 و عاقبت که آنحضرت صلی الله علیه و سلم فرموده هر که

صبح و شام سه بار آنرا گوید ضرر نرساند و در پیچیدگی از مفرات
 ارضی و سماوی قائمه مفرات ارضی مثل سباع و دوا
 و سموم و سحر و مانند آن و مفرات سماوی مانند نجوم و ستارگان
 و آسیب جن قائمه این و عا تا شیر بلخ و اورو و حبس
 هر ضار از ضرایب مثل سباع و دوا و آب سرد و بنیت مبرور
 و آب گرم و بنیت محروق و دوائی و غذا یکم مضرات طبعاً
 یا یاغبار عین بر وی یا سحر و دی و اوجاع و اوارام و مانند
 آن و شخص بدخو که از وی خوف و قاجت دارد و می باید
 این دعا سه بار یا هفت بار بخواند و بر آنکه از وی میسر
 رنم کند یا سبب آن اوقف کند و اگر حاضر نباشد صورت او
 و در خیال حاضر سازد و بنیت او که بخواند و کمال
 وَ لَا تَقْرَأُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ مُحَمَّدٍ وَ طَاقَاتِ بَارِئِ
 نیست و توانایی کار کردن نیست الا بعد از دعا می بلزد و بر

نیز گوییم که قاهر و این که تا شریک و بار و دود و سحر
 و روحین و قدوس و دعای به و هست اهل است
 و هر چه بیاورد تا به آنکه اکثر تأثیر بسم الله الرحمن الرحیم
 دفع مضاره رسول است و غالب تأثیر الاحول و لا قوة الا بالله
 و دفع مضاره غیر محسوس و یا آنچه بهین فرق و بسم الله یا
 و سرالعرش مبدول علینا نیز میخواند و فریاد است بدانکه در
 حدیث شریف آمده است و است الاحول و لا قوة الا بالله اکثر
 من کنوا الیته و معنی آن نیز در حدیث آمده است الاحول عن
 معصیت الله و لا قوة علی طاعة الله الا بالله
 بعاثه الله تثنیه بن ختم این شرح شیخ ولی الله قدس
 نوشته است که اینهمه که نوشته حکایت امر و جداست
 بود که بگویم مثل برق و خروشانده بود و از آنجمله هر چه محفوظ
 ماند تحریر شود و هم الا قدری که بخط حدیث و علم دانشمندی

متعلق داشت الحال پاک نیست که بعضی طریقی و دعوت
 حزب البحر که بعضی شایخ آنرا در کتب دعوت نوشته
 حکایت کنیم تا شغافات حزب البحر را هم حاصله کرد و با هم
 قائل و جمعی از اهل دعوت گفته اند که هر که خواهد و حزب البحر
 عال شود اول به نیت ادای نصاب باترک جلالی جمالی
 و اعتکاف روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه روزه دارد
 و هر روز غسل و یکد و گانه یکصد و بیست بار سجود نماید و از
 روز یکم افزونی نور ماه هر روز نسی بار سجود نماید و تقیه
 مبلغ صد و بیست و شصت میرسد فقیر گوید عفا الله عنه
 این عدد را برای آن اختیار کرده اند که درجات شمس
 سه صد و شصت است در سه مثلث یا وضو و وازده
 برج و امده علم اگر پادشاهی خواهد که او را نیان رساند و یاد
 مونس باشد که درندگان غالب بر نه نیست بار این حزب

خواننده بروست غف کند و دست بر تمام اعضا فرو
 آرَد اگر و کجاری در مانده باشد باید که در مقام عالی مصفا
 بعد غسل و رکعت نماز بگذارد و بعد از سلام پنج بار یا هفت
 بار بخواند و برای محبت و آشنایی بار یا هفت بار بخواند
 بر کلاب بدرد و چون بر صفت کنار نشسته و بگوید
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
 و بعد از آن بگوید خداوند صاحب فلان بن فلان در اول
 فلان بن فلان پدید آرد و سه روز بهین ترتیب بخواند نگاه
 اشخص بمقابل آورد و قدری از کلاب بر کف خود مالید
 بر روی خود فرو آورد اگر انتقام از دشمن منتظر باشد
 تا دوازده روز هر روز سی مرتبه بخواند چون و اطس علی
 وجود اعدائش یا شامت الوجوه برسد هفتاد و بار بگوید یا قاضی
 یا البطل یا الشریک الذی لا یطایق انتقامه بعد از آن بگوید

خداوند افلاک را بفرمود و بپایان آورد و چشم و گوش و زبان او
 بسته سازد فقیر گوید بعضی عنده شخصی که دشمنی در دین
 داشته باشد برای او شایسته الوجود مناسب تر است
 و شخصی که دشمنی او از جهت امور دنیا باشد و او را شایسته
 لائق تر است برای شفای مریض و دوازده روز هر روز
 دوازده بار بخواند چون بسم الله الذی لا یضر برسر
هفتاد و بار بخواند و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للعیض
یا شافی شفا بخش فلان را و بجهت تسخیر سلاطین و اماراد و دوازده
روز دوازده بار بخواند چون یا صبحی بیکینه مملکتی
یا غشی بیهفتاد و بار بخواند یا غشی بیکینه از آن بگوید عزیز گردان
مرا و چشم فلان بن فلان پس از آن سه بار یا انا انک لست
بخواند بعد تمام دعوت هرگاه بخواند او را این حربا
یکبار بخواند و بجهت ایمنی راه و سلامتی سفر قبل از آنکه

مسافر شود سه روز یا صوم و شرائط دعوت هر روز و از آن
 بار بخواند و چون بر قافله محول شد اللهم لا یفقد رعلینا برسد
 بفتاد بار یا حَفِظْهُمُ احْفَظْهُمْ بِجَمِیعِ البَلِیَّاتِ
 یا اَرْحَمْهُمُ الرَّحِیمِ بخواند بن ازان در وقت روان
 شدن و فرود آمدن و محل خوف یکبار بخواند باشد بکثرت
 محفوظ گشتی پیش از آنکه سوار شود سه روز هر روز ^{۱۴} و نه فقره
 بار بخواند چون به سخن آمد اللهم برسد بفتاد بار یا حَفِظْهُمُ
احْفَظْهُمْ بِجَمِیعِ البَلِیَّاتِ یا اَرْحَمْهُمُ الرَّحِیمِ بخواند و بگوید
 خداوند بخود را مال و اسباب و رفیقان خود را بقوامت
 میسارم بخیریت باصل برسان بعد از آن که شستی هر
 پنج وقت نماز این حزب را یکبار و در و خود سافر نمود اگر طوفان
 بماید تا آن زمان که طوفان فرو نشیند میخوانده باشد
 و بکثرت توکل می نماید روز هر روز ^{۱۵} و زبنت بار بخواند چون

به انش و کلمات حسن این سر شمعیت بسید و بار
 یا غنی اغنی و یا سداق از سرفتنی رزقا کتیب
 و اسعای غنی حسا ط بخواند و هر روز هفت و بیست
 رانان و شیرینی بوس خود بداند تا ابواب فتوح بر روی
 کشاده گردد و در هفتاد و دو روز تا سه روز هر روز
 یا نزل و بار بخواند چون با نضر نارسد هفتاد و بار بگوید
 اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِخَلَاكٍ عَنْ حَرَامِكَ وَ اكْفِنِي
 بِفَضْلِكَ عَنْ مَحْرُومِكَ وَ لِي طَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ
 وَ سَجْدَتَكَ عَنْ كِبَارِئِيلَ بَارَانَ يَارَ آجَاه
 که شب کشیده باشد تا سه روز هر روز بیست و بار بخواند چون
 بهر پند نامن زدنگ الخربسید یافتح بهر وجهی بخواند
 بعد از آن بان آب دست و پای او شسته آب را بسما
 پاک اندازد و کبابی کسب بر و نرسد و يقال فی وجهه

العدو في الحرب حتى ينصرون وقتل
 كان رسول الله صلى الله عليه وسلم
 يقول ما في بعض غزواته ويا صريها أحنأ
 وكان شبيب بن مسلمة يستحب إذا لقي
 العدو أن يقول لأحوال ولا قوة إلا بالله
 العلي العظيم وروى عن النبي صلى الله
 عليه وسلم أنه قال من قال كل يوم لأحوال
 ولا قوة إلا بالله العلي العظيم مائة مرة لم
 يصبه فقر أبداً أو نحو أبي موسى الأشعري
 قال له النبي صلى الله عليه وسلم ألا أدلك
 على كنز من كنوز الجنة قال بلى يا رسول الله
 قال لأحوال ولا قوة إلا بالله العلي العظيم
 ومما ينفع لوجع الرأس أن يضع العاج

يد، على رأس الجميع ويقول بسم الله خير
 الأسماء بسم الله رب الأرض ورب السماء
 بسم الله الذي اسمه بكه وشفاء بسم الله
 الذي بيد الشفاء بسم الله الذي لا يضر
 شيء اسمه شيء في الأرض ولا في السماء ط
 وهو السميع العليم يكره ذلك ثلث
 حرات أو سبع همات وروى عن بعض
 الثقات أنه قال إذا كنت في سفر فوجدت
 الحرب فاقع سورة إذا زلت وأضرب
 بيدك على الأرض وارم بالكتاب في وجه
 الحرب أصغر بيدك على رأسك ثلث اقع
 وأضرب كصوت يقي في البحر ينبت الأ
 تخاف دة كاف لا تشبهه وجعلناه من يمين

أَيُّدِ نَهْرٍ سَدَّ أَقْوَمِينَ خَلْفَهُمْ سَدًّا أَفْكَشْنَاهُ
صَوْنَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ هَ حَلَفَ الدَّارِيُّ
إِيمَانًا مَوْكِدًا أَنَّهُ وَجَدَ الْحَرْبَ نَهَارًا
فَقَتَلَ ذَلِكَ وَقَعْدًا تَحْتَ شَجَرَةٍ فِي صَلَاحِ
الْيَدِ وَالْوَسْوَءِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ السَّاعَةَ
سَكَانَ هَهُنَا وَسَرَّوِي عَنْ بَعْضِهِمْ هُوَانُهُ قَالَ
مَنْ أَرَادَ سَفَرًا وَاحْتَبَّ السَّارَةَ فِيهِ مِنْ
كُلِّ مَحْذُورٍ فَلْيَصِلْ سِرَّكَ تَزِيْقًا فِي الْأَوَّلِ
الْفَاحِشَةِ وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَفِي الثَّانِي
الْفَاحِشَةِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ وَبَعْدَ السَّارَةِ يَقْرَأُ سُورَةَ
الْأَيَّاتِ فِي شَعْرِ بَيْتِهَا أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ
وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ فَأَصْبَحَنِي
فِي سَفَرِي مَثَابًا بِالسَّارَةِ وَالْعَافِيَةِ وَاخْلُفْنِي

في اهلي ومالي وولدي بخير يا ارحم الراحمين
 اقول لو قال اللهم ليس لنا اموننا الى ولا
 الجمع الدنيا كان مثل ذلك واذا قال المسبحون
 او الماسور ما شاء الله كان ولا حول ولا
 قوة الا بالله العلي العظيم حسبنا الله
 ونعم الوكيل الفصة في مجلس واحد خلصه
 الله تعالى معجلاً قلت لو قال مكان حسبنا
 الله نعم الوكيل حسبي الله لا اله الا هو
 عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
 كان مثل ذلك كريمة فان توكلت
 حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو
 رب العرش العظيم خاصية هذه الآية
 انها تغلب القلوب المعرضة على من

اغرضوا عنه وينعم من كيد الكافرين فمن قرأها
 ليلة الجمعة نفعته الليل ثلثين مرة قال
 الشيخ كل من قرأها لموت يارب جبي على
 فلان بركة أو فلانة بنت فلانة واعطفت
 قلبه أو قلبها عليّ و قد الله أو ذلها لي فان
 الله يعطف قلبه عليه ويذل الله من يعظمه
 قال حبيب الله لا اله الا هو عليه توكلت و
 هو رب العرش سبع مرات في الساء يكفيه
 الله تعالى ما اصدقه صادقاً او كاذباً يستقر
 ملحق كتاب الهوامع للشيرازي الله
 قدس سره وقد كان الشيرازي في رعيته في شهر
 رمضان سنة الف و مائة وخمس وستين
 وقد تم تلخيصه في ذي الحجة سنة الف و مائة

وثمان وثمانین من ید القاضی سناء الله
 قدس سره و ثانیاً فی سَنَةِ اثْنِین و سَتِین
 بعد الالف و المائتین من ید جامع هذا الاوراق
 ابی الخیر محمد عبد المجید و فقه الله فی
 استباق ما عندہ باق الکنون اختتام این حزب
 حسب امر قام حضرت قاضی سناء الله که از شیخ خود
 مظللہ العالی اخذ کرده مینویسم و آن اینست یا الله یا کنو
 یا حق یا مبین اکسني من نورک و علمنی من علمک
 و فہمنی عنک و اسمع منک و ابصر فی بک انک
 علی کل شیء قدامین ترجمہ امی نوات مجمع جمیع
 صفات کمال امی نور روشن کنندہ ممکنات امی حق
 ثابت بذات خود امی بین نظام هر کشفہ جمیع ممکنات
 از پرده عدم و اشیای خفیہ در علم پوشان مرا از نور خود

و عالم را از علم خود و تمسک او در از تو و شنو امر از تو
 و بهما در حاکم اشیا متو برستی که تو بر حشر قادر سی یا سمیع
 یا علیم یا حلیم یا علی یا عظیم یا سمیع و عافی ^{نفس} مخصوصا
 لطفاً اعیان امین امین تحببه ای شنو ای وانا
 ای بر دبار ای بلند مرتبه ای بزرگ بشنو و عای من بخالصه
 هر بانی خود قبول کن این و عدا قبول کن قبول کن اعوذ
 بکلمات الله التامات کلام من شی ما خلق جسم
 بناده جویم بکلمات حق تعالی که تمام و کامل اند بهمه آنها از
 بدی آنچه آفریده است فاما کده شر را خلق شامل است
 بر آنکه عذاب و سخت نجوم و شر او میان و شیاطین
 و جان و جانوران و مسموم نباتات و غیره پس این دعا
 صالح آید که آنچه در سیم الله الذی لا یشترک اسم
 شی گفته شده از نه اتم جای باشد یا عظیم السلطان

یا قهر الا حسانت یا ذا اتم النعم یا باسط الذرق
 یا و اسم العطا یا یاد افعل البلاء یا یا حاضر الیس
 بغائب یا موجودا عند الشدائد یا خفی اللطیف
 یا لطیف الصنم یا حلیم لا یجمل اقض حاجتی
 بیضتک یا ارحم الراحمین ترجیه اسی بزرگ
 غلبه اسی از قدریم حساب کننده اسی همیشه نعمت دهنده
 اسی فرایغ کننده روزنی اسی کشاوه شش کننده اسی
 وضع کننده بلا یا اسی آنکه حاضر است بیچگاه غائب نیست
 اسی آنکه موجود است نزد غیبتها پوشیده مهربانی کننده
 پاکیزه کار اسی بزرگوار که جلدمی نمیکند و گرفتار گناه را برجا
 من مهربانی خروا اسی مهربان ترین مهربانان اللفوا فی
 اعوذ باسمک المخبزون المکتون السلام المتزل
 القدوس المقدس المظهر الطاهر یاد هو یاد هو

یاد یسار یا ازل یا ابد یا من که زید و قیوم و
 که کبریا که گفتوا که خدا یا من که زید و قیوم و
 لا اله الا هو یا من که علم ما هو الا هو یا کائنات یا کائنات
 یا روبرو یا که قبل و بعد و ازل و ابد و قیوم و
 اذ و ان و امس و اوست یا جلی عظام الامر و سبحانک
 علی حجت بعد علیک سبحانک علی عفوک
 بعد قدرتک و ترجمه ای که همیشه باقی ازل پیش از همه
 و ابدی بعد از همه و آنکه نیز تأیید است و نه زید و نه شده
 و نیست ادراک و محسوس کسی که کسی همیشه بخیر و امانی آنکه خداوند
 هر مخلوق بوی توحید و ارادای آنکه نیست هیچ معبودی که او ای آنکه
 بنیاد نه کند او را اگر او ای ثابت و متحقق بذات خود ای آنکه
 عالم را شل و رخ هستی قالب است ای آنکه بود پیش از هر موجود
 ای آنکه باشد بعد از هر موجود و این چنان اسم سرایانی اند یا عبرانی

ای روشن کننده چیزهای بزرگ یابی است مترابری با حق
 با وجود و دانستن تو یابی است مترابریش تو با وجود و توانایی تو
 فان تولى اقل حسی الله لا اله الا هو عليه توکلت وهو
 رب العرش العظيم ترجمه پس اگر تو گردانی کننده کفایتی
 پس بگو حسی الله الخ معنی این گذشته است ایست که مثله
 شیء وهو السميع العليم ترجمه نیست مانند او چیز است
 شنوایان الله صلی و سلم و باریک علی سیدنا محمد
 و علی آل سیدنا محمد کما صلیت و سلمت و بارکت و
 رحمت علی بل هیم و علی آل ابن اهِیم انک حمید
 ترجمه ای بار خدا یا درود یعنی رحمت و بار او خیر کن و سلام
 از کلمات و این در برکت و ثواب اعمال و درجات بهرست
 بر سیدنا محمد و آل محمد چنانچه در وود و سلام و رحمت و برکت است
 برابر اهِیم و آل او که انبیا و صلوا باشد و در وود و سلام و

سنت و عادت حضرت عمر رضی الله عنه گفته که دعا معالی میماند
 و میان آسمان و زمین و بالا میبرد و تا که در دوزخ فرستی بر پیغمبر خود
 و حضرت علی رضی الله عنه فرمود که دعا محبوب است تا که در رود
 فرستاده شود بر پیش و آگای او و باید دانست که این اقتضای تمام تمامه
 بهتر از این است و دعای حزب البحر اقامه میگوید یا معنی شاه الله
 علیه الرحمة والرضوان که چون حضرت پیر و تنگ من سلامه الله تعالی
 این فقیر را دعای حزب البحر تعلیم فرمودند فرمودند که هر کجا این دعا
 نهدد و نود و هشت بار بخواند داخل اولیاء الله شود و در هر روز
 مشغول گردد و طریق دعوت و کوفه همین فرمودند که شاه ولی الله
 قدس سره نوشته اند که اگر آنکه فرمودند بعد غسل جامه تا و خسته بشد
 بخواند و فرمودند اگر کسی غلیظه بخورد سازد یکبار بعد فجر و یکبار بعد
 عصر همیشه عالی گردد و خواند او را احتیاج نمیکوه نیست و فرمودند که
 و خواندن این دعا چون بگوید اللهم استر لنا امیرنا رسد مطلب خود

و دل حاضر سازد و چون بر کلاه و ابروی علی و جوه اعدا نشا
 رسد بخت چپ اشاره بسوی الدار کند و کلمه سید انصاف بگوید
 و تنزیه العزیز الرحیم لا اله الا هو و خیر حفظا بفسیحه مصدر و در
 اعتقاد اسم این سخن عمل منکم سو و بکسیر آن موافق قراره شجبه بخواند
 و هفت حم بدین طور بخواند اول حم بسوی ابرقایل و دوم بسوی
 دست راست حم بدست چپ چارم بطرف پشت
 و پنجم بطرف پایین و ششم بطرف بالا رو کرده بخواند بعد از این
 خواند هر قعت با حمد الله تعالی کل بداء و قضایا عی
 من هذه الجهات الست تأمن باذن الله تعالی
 من جمیع الاوقات و العاکفات یعنی دور کرد و هم حکم
 خداست تعالی هر ملائمتی و قضای را که آید ازین اطراف شش نگذارد
 این خاییم حکم خدای برتر از جمیع آفتها و مصیبتها باز بخواند حم هفتم
 و اشاره کند بآن بعد دفع آفتها می کند و بدین اینکس می خوانند
 بفرموده این

بعد از آن بخواند **حَمْدُ اللَّهِ** و دعا تمام کند و چون بگوید **اَللّٰهُمَّ**
 در یک یک انگشت از خضرت ابهام با هر حرف قبض کند و چون
 کلمه **حَسْبُ** خواند همان قسم یکشاید و گوید **سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ**
 هفت بار بخواند و گوید **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** تا عیسی مسیح یا خداوند
 در افتد و چون سه بار آیین گوید هر بار دست خود در زمین زند
 و الله اعلم و در وقت و کوه و مانند آن چون حزب الجوزیه بار
 خواند اعتقاد می گیار خواند و همچنین در آخر اعتقاد می گیار خواند
 والله اعلم الصواب الیه المرجع و المآب

فصل در بیان حربه و جنگ

الحمد لله علی حسانه که جمیع حربه و جنگ را در دست اعتقاد خواند
 و از وی یاد گیرد و عینه نافع و شرح فارسی آن موهبته خواجه لانا السراج فی این
 ابوالخیر ما خبر دهد و محمد بن عبد الجبار خاندان عجمت قاری الله با تمام این عشره و محمد بن
 بن حاج محمد روشن خان برور و تربیت یافته در دست و در دست محمد مصطفی خان

در مطبع نظامی واقع شهر کانپور با وائل صفر ۱۲۹۴ھ مطبوع گردید۔

اطلاّع

واضح ہو کہ جو شرح فارسی حرب البحر حاوی فوائد عجیبہ
مطالب غنیہ پر تھی لہذا بنظر فزید اشاعت اون فوائد کے ادھار
بھی آخر حرب البحر مترجمین بڑھا دیا تا عمومًا جملہ البان اور فہم
و شائقان فارسی دان اون فوائد و خواص سے مطلع ہو کر کاتب
ہوں اور اپنے اپنے مطالب لی و مقاصد قلبی کی پوری فکر اس مضمون
داعی کو دنا خیر دین سے یاد فرماویں۔

اشتہار

یہ کتاب سب بشاہ قانون بستم شائع و اصل ہی رجسٹر
گورنمنٹ ہو گئی ہو لہذا کوئی صاحب بنیر اجازت مضمون و ترجمہ
تہ چھاپے گا نفرماویں اگر سلاوب ہو تو مطبع نظامی کانپور طلب کر لیں

و ما علینا الا البلاغ

فہرست کتاب حزب البحر یا ترجمہ اردو

صفحہ	مطلب کتاب	صفحہ	مطلب کتاب
۲	حب و نفست	۲۹	طریق پر حزب البحر کا واسطہ
۳	تذکرہ سولف حزب البحر		حصول مقامہ مخصوصہ کے
۴	التماس و الخبت و وقتہ		واسطے کشائش ہمت کے
	در حزب البحر و تاکید کتاب بیضا		واسطے حب کے
	و معاشی	۳۰	واسطے زبان می شیمنو کے
۵	طریق دعوت حزب البحر		واسطے شفای مریض کے
۶	طریقہ نشیب کلام واسطے دعوت کے	۳۱	واسطے تنزیہ بادشاہ اور امیر کے
۷	طریق دعوت یعنی آرا کوہ حزب البحر		واسطے امن و سلامتی سفر کے
۱۰	اعتقاد حزب البحر	۳۲	واسطے محافطہ کشتی و جہاز کے
۱۵	دعائی حزب البحر		واسطے صلوات و توکیر کے
۲۵	اختتام حزب البحر	۳۳	واسطے ادائی قرض کے

صفر	مطالعات کتاب	صنف	مطالعات کتاب
۳۳	دانشنامه اشعار صدر کے	۳۴	دانشنامہ سلاستی ایران کے
۳۴	دانشنامہ کمال معرفت نعلیہ حال کے		

فہرست کتاب شرح فارسی حزب البحر

۴۸	بیان خواص حزب البحر	۴۳	حصول نفقۃ الغیب
۴۹	برای مغلوبہ الحال	۴۴	دفع سجن وغیرہ
۵۰	اسکات اہل خسرت	۴۵	خوابی دیار اہل فسق
۵۱	حزب انافات و زندان	۴۶	ہزیمت اعدا
۵۲	دفع چشم زخم و سحر وغیرہ	۴۷	برای ہدیت و ترویج عیبت
۵۳	دفع سموم و اوجاع	۴۸	برای درد و زہ
۵۴	دفع فقر و افلاس	۴۹	برای عینین
۵۵	برای سموی باغ و فائدہ	۵۰	بیان اعتصام حزب البحر
۵۶	برای حفظ امتعہ و اقمشہ	۵۱	دعائی حزب البحر

تمت به بیان خواکار خراسان			سفر	مطالعات	سنه
۶۸	بستگ زبان قسم	۵۶	تلاش برادری	۵۶	۵۶
۶۹	از آله خوف و خشیت	۵۷	فلاس از نسق و لوم	۵۷	۵۷
	و حسد و تشویش را بسوی معاش	۵۸	رفع خطرات	۵۸	۵۸
۷۰	برای سلامتی از اعدا	۶۱	فتح ترابعد	۶۱	۶۱
	برای گریختن	۶۲	شفای مریض	۶۲	۶۲
	رفع خصوصت	۶۳	سبزی باغ و گشت	۶۳	۶۳
۷۱	تالیف فیرا بین شوهر و زن	۶۴	شراف بر خطاط و کشف	۶۴	۶۴
۷۲	اسکات اعدا و طالع و حشمت	۶۵	از آله افتاد و نصرت بر اعدا	۶۵	۶۵
۷۳	اسبیح و شمع و خرم و تفریح	۶۶	حصول نفقه الغیب	۶۶	۶۶
	بر مرقی و کفایت همات	۶۷	طوبی آثار و دوا و حرقی	۶۷	۶۷
۷۴	حصان و زرد و شایطین و طالع	۶۸	حصول میر و کارها	۶۸	۶۸

مطلب کتاب	صفحه	مطلب کتاب	صفحه
طریق دعوت خیر البر و انصاف	۸۴	کفایت از شر اعدا	۸۵
خواص زینب العیسی	۸۵	حصار شهر خرم و سحر آسب	۸۸
بر کافع نصر بادشاه و وزیران	۸۶	حفظ نفس و اولاد و حفظ	۸۹
برای محبت	۹۰	ستاد از کرم و روان	۹۱
انتقام از دشمن	۹۱	برای نفقه العیوب و حصول	۹۲
شفای مریض	۹۳	انتقام دینی و متری	۹۴
بجست شیخ سلاطین و امرا	۹۵	حفظ از مضار و طلب نفقه العیوب	۹۶
بجست حفظ کشتی و جہاز	۹۷	و کفایت و نصرت بر اعدا	۹۸
بجست تنوگری	۹۹	حفظ از غرات ارضی و سماوی	۱۰۰
بیان خواص زینب العیسی	۱۰۱	روحه و حین و حیرت و دعا	۱۰۲

فضائل سورۃ یس

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حضرت انس رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ گنا فرمایا رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے ہر چیز کے لیے دل ہوا اور دل قرآن کا ایسا ہے اور جسے پڑھی نہیں لکھتا ہر آن قلم لے لے اور اسکے لیے ثواب سن بار قرآن پڑھنی کا اور فرمایا آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم نے کہ جس نے پڑھی نہیں رات کو دس بار طلب کیا اللہ تعالیٰ کے بخشنے کے واسطے اسکے گناہ اس اٹھن اور فرمایا آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم نے کہ جو شخص سورۃ یس پڑھے ہر رات کو پھر مرنے کو مرے گا شہید اور فرمایا آپ نے کہ جس نے پڑھی نہیں اول روز میں تو پوری کیجانی ہیں سات جن میں اوکی اور ابو قتادہ رضی اللہ عنہ سے کہ چار تا بیس ہیں چار سے کہ کہا کہ جو کوئی پڑھی نہیں مغفرت کیجا و اسکے لئے اور جو کوئی پڑھی اسکو اس حال میں کہ وہ بھوکا ہو کبیر ہو اور جو کوئی اسکو اس حال میں پڑھی کہ وہ راہ بھول ہو یا گاہ یا کو اور جو کوئی پڑھی اسکو

اس حال میں کہ کوئی چیز اس کی جاتی رہی ہو بالیوے اس کو اور جو
کوئی پڑھی اس کو وقت کھانے کے کہ ڈرتا ہو قلت اس کی سے لگتا
کرے اس کو اور جو کوئی پڑھی اس کو نزدیک قریب الہر کے کیا
حقیقی کے آسانی کیجا دے اوپر اس کو کوئی پڑھے اس کو نزدیک
عورت کے کہ دشوار ہو بچے کا ہونا اوپر آسانی کیجا دے اور اس کو
جو کوئی کہ پڑھے اس کو پس گو یا کہ پڑھا قرآن گیارہ بار اور ہر خبر کے
لئے دل ہوا اور قرآن کا دل پس ہر روایت کی یہ بیہوشی نے
شب الیامین اور روایت کی حاکم اور بیہوشی نے ابی جعفر محمد بیٹے
علی یعنی امام زین العابدین سے کہ کہا جو شخص پاؤں اپنی دل میں
سنی یعنی سنگدلی پس چاہیے کہ کلمے فیس و القرآن الحکیم اور ایک
پایاے میں ساتر زعفران کے پھر دلی سے اس کو سلامت

محمد حسن خان خفنی
محمد عبدالرحمن بن

مردودہ مستطیلہ خاتون
راہی سیدہ یعنی کہ این کتاب طبعی طبعی
مردودہ مستطیلہ مہتمم ثبت نموده شد

محمد حسن بن حاجی محمد حسن خان خفنی قلم